

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΟΣ

1. Παίζοντες δὴ τὴν πρώτην πρὶν ἐπιχειρεῖν σπου-
 δάζειν εἰ λέγοιμεν πάντα θεωρίας ἐφίεσθαι καὶ εἰς τέλος
 τοῦτο βλέπειν, οὐ μόνον ἔλλογα ἀλλὰ καὶ ἄλογα ζῶα καὶ
 τὴν ἐν φυτοῖς φύσιν καὶ τὴν ταῦτα γεννῶσαν γῆν,
 5 καὶ πάντα τυγχάνειν καθόσον οἶόν τε αὐτοῖς κατὰ φύσιν
 ἔχοντα, ἀλλὰ δὲ ἄλλως καὶ θεωρεῖν καὶ τυγχάνειν καὶ τὰ
 μὲν ἀληθῶς, τὰ δὲ μίμησιν καὶ εἰκόνα τούτου λαμβάνοντα—
 ἄρ' ἂν τις ἀνάσχοιτο τὸ παράδοξον τοῦ λόγου; ἢ πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοῦ γινομένου κίνδυνος οὐδεὶς ἐν τῷ παίζειν τὰ
 10 αὐτῶν γενήσεται. ἄρ' οὖν καὶ ἡμεῖς παίζοντες ἐν τῷ
 παρόντι θεωροῦμεν; ἢ καὶ ἡμεῖς καὶ πάντες ὅσοι
 παίζουσι τοῦτο ποιούσιν ἢ τούτου γε παίζουσιν ἐφιέμενοι.
 καὶ κινδυνεύει, εἴτε τις παῖς εἴτε ἀνὴρ παίζει ἢ σπου-
 δάζει, θεωρίας ἕνεκεν ὃ μὲν παίζειν, ὃ δὲ σπουδάζειν, καὶ
 15 πρᾶξις πᾶσα εἰς θεωρίαν τὴν σπουδὴν ἔχειν, ἢ μὲν
 ἀναγκαία καὶ ἐπιπλέον τὴν θεωρίαν ἔλκουσα πρὸς τὸ ἔξω,
 ἢ δὲ ἐκούσιος λεγομένη ἐπ' ἔλαττον μὲν, ὅμως δὲ καὶ αὕτη
 ἐφέσει θεωρίας γινομένη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον· νῦν
 δὲ λέγωμεν περὶ τε γῆς αὐτῆς καὶ δένδρων καὶ ὅλως φυτῶν